

Дали "Погледи" исиравно гледају у ироитоси

ИСТИНА О "ОСЛОБОДИОЦИМА"

Или неки други "Погледи" на операције за ослобођење Крушевца.

Фотографија као документ се итекако уважава. Има их у свим светским архивама и представљају документ од нарочите важности. Ипак, истргнута из истине, или коментарисана неистином, заиста не вреди много.

Председништво борачке организације Крушевца на прекјучерашњој седници расправљало је о тексту и објављеној фотографији у листу "Погледи", број 64. Мимо очекивања, ова тема није изазвала нервозу или повишени тон. Можда и због тога, како неко рече, што је Крушевцу нанета велика штета а лажи се тешко доказују. Или како рече песник "Тешко правди која мора да се правда".

Било како било, четници ослободише Крушевац. То кажу "Погледи", а ево шта кажу "Ослободиоци" - четници.

- Комунисти мобилишу и врше припреме за напад на Крушевац. Предузео сам потребне припреме за одбрану Крушевца. Ако изврше напад са овим снагама, питање је да ли ћу моћи издржати. Ако Крушевац пустимо изгубићемо много. Немци полако напуштају Крушевац. Рачић није оставио ншта на овом терену. Муницију морам чувати јер немам ни једног извора за попуну. Ово је телеграм који је вишој команди упутио командант Расинског четничког корпуса, потпуковник Драгутин Кесеровић петог септембра 1944. године. Осим што овом депешом Кесеровић обавештава своје прегпостављене, врло савесно и поштено објашњава и нама како су "ослободили" град од Немаца.

Немци дакле, још почетком септембра почињу да напуштају Крушевац, да би га 14. октобра око 10 сати пре подне дефинитивно "ослободили" свог присуства. Мирно и културно, какви су, прича се, уосталом и били.

Четницима није ништа друго преоетајало него да "испраге" своје саборце и наследе град а затим изврше припреме за дочек Црвене армше.

И да се за тренутак вратимо **фотографијама**. Америчка, совјетска и српска били су део декора са којим је требало поћи у сусрет "новим пријатељима". И док је Кесеровић, раме уз раме са совјетским генералом Маљејевим говорио народу о значењу "историјског" тренутка, на дугој страни, на Расини код Паруновца. падали су совјетски војници кошени четничким рафалима. "Проблем" је начет у контакту четничких са совјетским и партизанским јединицама на овом простору. Убрзо је све постало јасно када су партизанске и совјетске јединице сломиле напад четника и ушле у град. Да ли су се тада и захвалили Кесеровићу на "ослобођењу" града, још увек се не зна.

Можда ова истина и није довољна да "потуче" лаж. У сваком случају, са седнице Председништва СУБНОР-а Крушевац потекао је предлог о организацији округлог стола. На ову расправу би били позвани преживели ратни команданти и комесари партизанских јединица које су учествовале у овим операцијама. Уважени гости би у том случају били и одговорни за из крагујевачког студентског листа "Погледи".

Б. Николић
"Победа" 22. јун 1990. Године